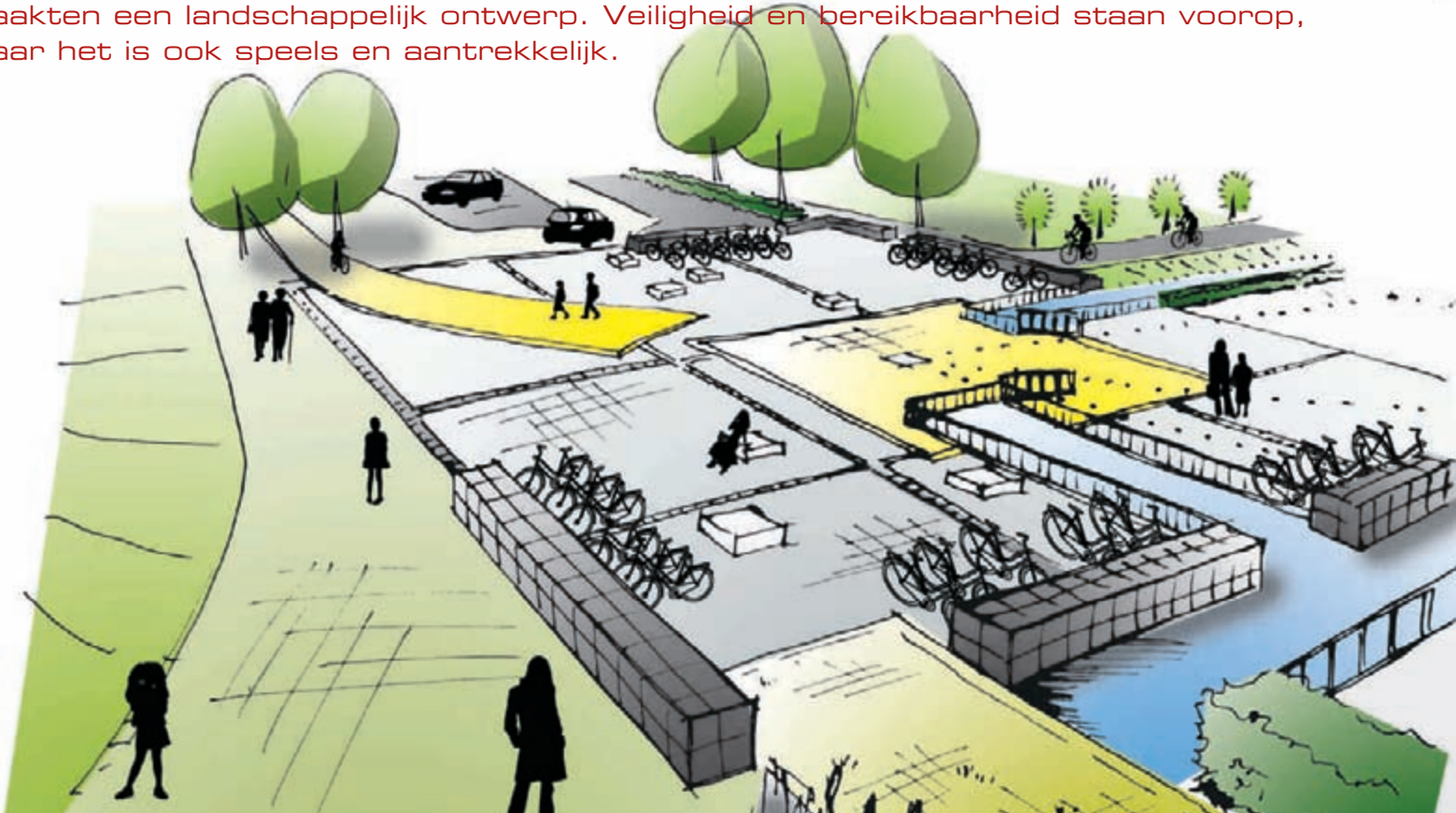

De samenwoonschool in Nigtevecht - gemeente Stichtse Vecht - krijgt een nieuwe locatie aan de rand van het dorp. Marco Aarsen en Viviane de Groot maakten een landschappelijk ontwerp. Veiligheid en bereikbaarheid staan voorop, maar het is ook speels en aantrekkelijk.

Veilig en gemakkelijk naar school

Het is nu nog een verwaarloosd volkstuinencomplex, aan de rand van een jaren '70 wijk net in het buitengebied en naast de ijsbaan. Binnenkort start hier de nieuwbouw voor de samenwoonschool, die onderdak biedt aan twee basisscholen en een buitenschoolse opvang. 'Het is de uitdrukkelijke wens van de school dat ouders hun kinderen zoveel mogelijk met de fiets of lopend naar school brengen', vertelt Marco Aarsen. 'De hele routing hebben we hierop gebaseerd. We hebben een zogenaamde 'loper' ontworpen, waarover wandelaars en fietsers uiteindelijk het schoolplein bereiken.' 'Het schoolplein is bewust niet direct bereikbaar voor auto's', benadrukt Viviane de Groot. Om conflictsituaties te voorkomen scheiden we het autoverkeer duidelijk van het fiets- en wandelverkeer.'

Bij de inrichting van de parkeerruimte wordt opnieuw rekening gehouden met veiligheid. De parkeerplekken zijn zo neergelegd dat auto's niet achteruit hoeven te rijden. 'Hier gebeuren namelijk de meeste ongelukken', vertelt Marco. Op de plekken waar kinderen de weg oversteken komt verkeer slechts uit één richting, wat ook bijdraagt aan een veiligere omgeving voor kinderen. De parkeerruimte noemen hij en Viviane de groene parkeerkamer: een ruimte omsloten door groen. Mensen zien straks van buitenaf alleen hagen en bomen, geen auto's.

Ontvangstplein

Marco licht het ontwerp nader toe. Het is uit een aantal ruimten opgebouwd, die als schakels aan elkaar verbonden zijn. Het ontvangstplein staat centraal; het verbindt

de parkeerplaatsen, het schoolplein, de aanlooproute naar de school, de fietsroute naar Weesp en de ijsbaan met elkaar. Een goed concept volgens Viviane, een ware ontmoetingsruimte! De fietsenstallingen komen aan de rand van dit plein, in combinatie met schanskorven. De heel jonge kinderen mogen hun fietsen voor de ingang van de school plaatsen, in verband met sociale veiligheid. De schanskorven zijn multifunctioneel: ze scheppen beslotenheid en dus veiligheid op het plein, je kunt je fiets erin stallen, op de liggende houten planken kun je zitten en kinderen kunnen zich achter de schanskorven verstoppen.

Op het ontvangstplein komen blokken van 1,5 x 1,5 meter met een hoogte van 50 cm. Kinderen kunnen erop zitten, zich erachter verstoppen en van blok naar blok springen.

In 2001 studeert **Marco Aarsen** af aan de Internationale Agrarische Hogeschool Larenstein, bij de opleiding Tuin- en Landschapsinrichting, afstudeer-richting beheer. Hij begint aan de studie Landschapsarchitectuur aan de Wageningen Universiteit. Zijn diploma behaalt hij in 2005. Hij gaat direct bij Goudappel Coffeng, adviesbureau voor mobiliteit en ruimte, aan de slag als landschapsarchitect.

Viviane de Groot studeert in 2005 af aan de Technische Universiteit Eindhoven. Zij werkt eerst bij Mobycon en sinds 2008 bij Goudappel Coffeng als stedenbouwkundige.

'Maar de hoofdfunctie is het weren van auto's', aldus Viviane. Op deze manier is het plaatsen van paaltjes niet nodig.

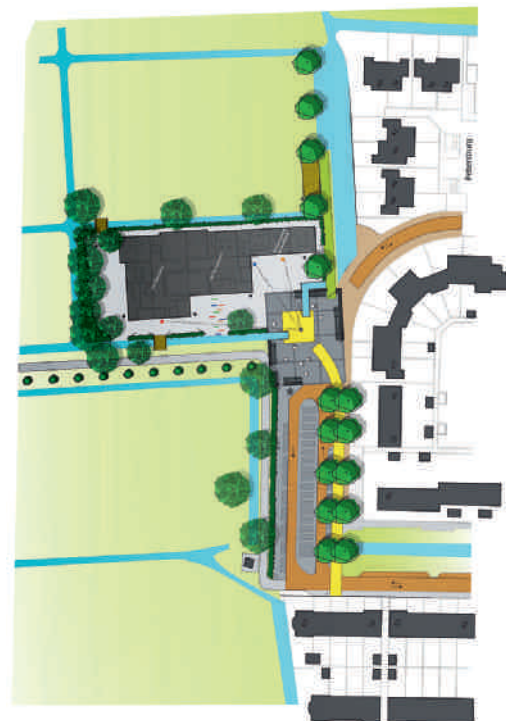
Water

Dat Nigtevecht in een veenweidegebied met veel water ligt, zie je in het ontwerp duidelijk terug. Nu zul je denken: water en kinderen, is dat wel veilig? Marco en Viviane vinden van wel en gaan uit van zelfredzaamheid van kinderen. 'We hebben inderdaad veel met water ontworpen, in eerste instantie vanuit de opdracht om waterretentie te creëren. De waterloop langs de ijsbaan wordt drie tot vier keer zo breed. Hierdoor komt er ook voldoende afstand tussen de woningen en het schoolcomplex. Maar water spreekt kinderen ook aan en het is niet per definitie gevaarlijk. In Amsterdam staan toch ook geen grote hekwerken om alle grachten?', lacht Marco. 'Zoals kinderen aan het verkeer moeten wennen, wennen ze ook aan water.' Iedere school krijgt zijn eigen waterspeelplaats, op nadrukkelijk verzoek van de schooldirecteur en de ouders. Overigens wel met een laag hek eromheen. Hier mogen de kinderen alleen onder toezicht van docenten spelen.

Speelbos en tips

'Om te voorkomen dat de kinderen uit hun jasje waaien, hebben we aan de noordwestkant van het schoolplein gekozen voor de aanleg van een talud met gebiedseigen bomen en heesters. Daardoor creëer je luwte en tegelijkertijd een speel-/struinruimte. In de bomen kunnen de kinderen boomhutten bouwen. Daarnaast kan het bosje een vorm van educatie zijn, bijvoorbeeld door het aanplanten van fruitbomen. Dit is een advies dat we de opdrachtgever mee zullen geven', merkt Marco op. Hij en Viviane zullen de opdrachtgever adviseren om gebruik te maken van kleur en geur, geen giftige beplantingen toe te passen en ook geen struiken met doorns.

Ouders en ook de omwonenden hebben via een werkgroep meegedacht over het plan, vooral over de bereikbaarheid en de zichtbaarheid op het terrein vanaf de dichtbijgelegen woningen. 'In eerste instantie waren omwonenden niet blij met de komst van de samenwoonschool en dus met het ontwerp', zegt Marco. 'Ze willen in ieder geval dat het complex niet direct zichtbaar is vanuit hun woningen en dat het geheel groen en natuurlijk oogt. Dit lijkt gelukt, de gebouwen zijn gebouwd in boerderijstijl.'

Landschappelijke inpassing van de samenwoonschool.

'Door goed naar de mensen te luisteren, hebben we nu een gedragen plan. Een kunst maar het is ons uiteindelijk gelukt', zegt Viviane opgelucht. De kinderen zijn vrijwel niet betrokken bij de inrichting van het speelplein, de opdrachtgever had dit niet gevraagd. 'Een gemiste kans', vindt Marco achteraf. Maar ze krijgen wel veel ruimte en een grote verscheidenheid aan speelomgevingen. Op een schoolplein moet een kind wettelijk minimaal 3 m² speelruimte hebben. 'In ons plan krijgen de kinderen elk 9 m². Dat geeft wel aan hoeveel waarde wij en de opdrachtgever hechten aan het ontdekkend vermogen van een kind', vertelt Viviane.

Attractiebesluit

Marco en Viviane hebben niet bewust rekening gehouden met het landelijk beleid voor spelen in de openbare ruimte, het Attractiebesluit. Dit is iets wat meer in de uitwerkingsfase van het ontwerp plaatsvindt, wanneer de speeltoestellen worden gekozen. 'Je probeert gevaren altijd uit te sluiten. We hebben absoluut gekeken naar de veiligheid, vanuit verkeer, water en toezicht!', bevestigt Viviane. Beiden wilden geen hekkenbeeld, daarom passen ze een combinatie van hekken en beukenhagen toe. In de hagen komt een hekwerk, zodat de kinderen niet door de hagen van het plein af kunnen. Als de hagen volgroeid zijn, zijn de hekken niet meer zichtbaar.

Marloes Pikkemaat en
Eline van Straaten